

ה"ת 47832/06/14 - יוסף נאטור, עבד אל רחמאן נאטור נגד מדינת ישראל - באמצעות מע"מ באר שבע

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 47832-06-14 נאטור ואח' נ' מע"מ באר שבע

בפני כב' השופטת שרה חביב

1. יוסף נאטור
2. עבד אל רחמאן נאטור שניהם באמצעות ב"כ עו"ד
שועאע מנצור

נגד
מדינת ישראל - באמצעות מע"מ באר שבע באמצעות ב"כ
עו"ד מורן בנימין - דמארי

החלטה

בפניי בקשה להשבת תפוסים - כספים בסך כולל של 231,000 ₪, אשר נתפסו במסגרת חיפוש שנערך על פי צו חיפוש בעניינו של המבקש 2. כנגד המבקש 2 מתנהלת חקירה בגין עבירות שעניינן קיזוז של חשבוניות מס פיקטיביות, וכן הוצאת חשבוניות מס פיקטיביות לאחרים, בהיקפים של כ- 110 מיליון ₪, והכל באמצעות חברות קש. במסגרת חקירה זו ניתן צו החיפוש נשוא הבקשה.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים בכתב, שמעתי את הצדדים בפניי ועיינתי בחומר הראיות שהוצג לפניי לאחר סיום הדיון, מצאתי כי יש לדחות את הבקשה, הכל מן הנימוקים שלהלן.

העובדות וטענות הצדדים

1. ביום 28.4.2014 יצא מלפני כב' השופט דנינו צו חיפוש בעניינו של המבקש 2 המורה על חיפוש בכתובתו שבקלאנסווה "ו/או בכל כתובת אחרת בה מתגורר האדם ולתפוס את החפצים הבאים: חומר הנהלת חשבונות וכל מסמך עסקי אחר המצוי במקום ודרוש לצורך המשך החקירה, וכן תפיסת מחשב מוסדי ו/או פרטי, וכל חומר המגלם חומר מחשב, חיפוש, העתקה, חדירה למחשב והפקת פלטים" [להלן: "צו החיפוש"].

2. ביום 7.5.2014 נערך חיפוש בהמשך לצו החיפוש. על פי אישור בדבר תפיסה 343649 [להלן: "א.ב.ת"] נתפסו במהלך החיפוש בין היתר: "מפתחות של רכב אלפא רומאו . . . שקית לבנה עם מזומנים . . . שקית לבנה עם ניירות מבגאג' . . . שקית לבנה פנקסי חשבוניות, יומן, וניירת . . . כל הנ"ל סומנו באותו היום

3. המבקשים קובלים נגד חוקיות תפיסת הכספים כאמור. הכספים נתפסו ברכב אלפא רומיאו האמור בא.ב.ת. [להלן: "הרכב"] מפתחות הרכב נתפסו במהלך החיפוש בבית שעל פי טענת המשיבה הוא ביתו של המבקש 2.

4. ב"כ המבקשים טוען כי המבקש 1 הינו אביו של המבקש 2, וכי הם מתגוררים בבניין בן שתי קומות עם כניסות נפרדות וחצרים נפרדות. המבקש 2 הסתבך על פי הטענה בחובות בשוק האפור, ובין היתר הוכרז פושט רגל ומונה בעניינו כונס נכסים [צו כינוס הוצג לעיוני במהלך הדיון]. המבקש 1, אביו, העניק למבקש 2 סך של כ- 250,000 ₪ וזאת לצורך הגעה להסדר עם כונס הנכסים בתיק פשיטת הרגל, ובין היתר לכיסוי חובות לאנשים הפוקדים את ביתו מדי יום. בנסיבות אלה, הכספים שייכים למבקש 1, ויש להשיבם לידיו או להעבירם לקופת הכינוס בעניינו של המבקש 2.

5. ב"כ המבקשים טוען עוד כי החיפוש שנערך ברכב הינו בלתי חוקי, כי החיפוש מוגבל היה לחצרו של המבקש 2, ואילו הרכב מצוי היה בחצרו של המבקש 1, ובנסיבות אלה, חרגו עורכי החיפוש מסמכויותיהם. עוד טוען ב"כ המבקשים כי החיפוש מוגבל היה לתפיסת חומר הנהלת חשבונות וכד' ולכן לא ניתן היה לתפוס כספים.

6. במעמד הדיון טען עוד ב"כ המבקשים כי הוא סבור כי אין חשד סביר בעניינו של המבקש 2 המצדיק תפיסת הכספים, אף אם זו נעשתה כדיון.

7. ב"כ המשיבה מנגד מפנה להוראות הדין ביחס לחיפוש בחצרים, טענה כי החיפוש בחצרים וברכב נעשה על פי דין, כי ברכב נתפסו "חפצים" ובין היתר כספים, שעל פי החשדות המיוחסים למבקש 2, הינם כספי עבירה, וכי הדין מסמך את עורכי החיפוש לתפוס חפצים שכאלה, ואת המשיבה לבקש לחלטם, זאת ככל שיוגש נגד המבקש 2 כתב אישום וככל שיורשע בסופו של יום. עוד הפנתה ב"כ המשיבה לתיק החקירה, טענה כי המבקש 2 עושה ברכב מנהג בעלים, זאת בניגוד לרישום הדקלרטיבי של הרכב, וכי בנסיבות אלה, אין מקום לקביעה כי החיפוש נעשה שלא כדין, לאור העובדה כי הצו ניתן בהתייחס לביתו של המבקש 2.

8. באשר לטענה כי החצרות של המבקשים נפרדות, הפנתה ב"כ המשיבה לצו החיפוש, ואף ביקשה להשמיע את אחד מעורכי החיפוש במעמד הדיון, החוקר רונן זריהן, אשר הצהיר כי החצרים אינן נפרדות, כי ישנו גרם מדרגות משותף לשני הבתים, והחוקר זריהן אף הוסיף והצהיר, כי מפתחות הרכב נתפסו על שולחן הסלון בביתו של המבקש 2, וכי ברכב נתפסו גם מסמכים חשבונאיים שונים.

9. ב"כ המשיבה הפנתה לתיק החקירה, ואף לאחר סיומו של הדיון, העבירה את חלקו העיקרי לעיוני, וטענה כי קיים חשד סביר הקושר את המבקש 2 לביצוע העבירות המיוחסות לו, ולאור המסמכים שנתפסו עם הכספים בתוך הרכב, בקשה לקבוע כי מדובר בכספים שיש עליהם חשד כי התקבלו תוך כדי ביצוע עבירה או כשכר עבירה, ועל כן לדחות את הבקשה, ולאפשר למשיבה את 180 הימים על פי הדין לבצע את החקירה, ולהחזיק בכספים.

10. כאן יש להדגיש, כי מדובר בחקירה שנמצאת בעיצומה, ועל כן ב"כ המבקשים לא יכול היה להתמודד עם הראיות שהוצגו לי במהלך הדיון ולאחריו. יחד עם זאת טען ב"כ המבקשים כאמור, כי כנגד המבקש 2 אין חשד סביר, וזאת לאור התמשכות החקירה, לאור גרסתו של המבקש 1, ולפיה העניק את הכספים למבקש 2 על מנת לאפשר לו להתמודד עם חובות.

דין

11. ראשית, ברור שעל המבקשת לבסס חשד סביר לחשדות המיוחסים למבקש 2, אחרת אין כל סמכות, גם לשיטתה של המשיבה בהחזקת הכספים התפוסים.

12. מעיון בחומר הראיות שמונח בפניי, שוכנעתי כי קיים חשד כזה. מחומר הראיות החלקי שהונח בפניי עולה חשד סביר ולפיו המבקש 2 פעל באמצעות עסקים שונים ועוסקים שונים באמצעות חשבוניות פיקטיביות.

זאת ועוד בהתייחס לרכב, עולה מתיק הראיות כי המבקש 2 הוא שקיבל את הרכב לידיו בסוכנות הרכב. עוד יש לציין את הצהרתו של החוקר זריהן כי מפתחות הרכב נתפסו על שולחן בסלון בביתו של המבקש 2. בנסיבות אלה, אם הרכב חונה בחצרים של המבקש 1, אין לכך כל רבותא, זאת ככל שניתן יהיה להוכיח בסופו של יום כי מדובר בחצרים נפרדות. כאן יש לציין כי חשד סביר שהחצרים משותפות ניתן למצוא בהצהרתו של החוקר זריהן בפניי.

13. מכלל האמור, אין לי אלא להתרשם כי ישנו חשד סביר לעבירות המיוחסות למבקש 2, וכי ישנו חשד סביר כי הרכב היה בשימוש בזמנים הרלוונטיים ועובר לחיפוש שנערך, זאת גם בהתייחס למסמכים רבים נוספים שנתפסו ברכב ובסמוך לכספים.

14. באשר לחוקיות התפיסה - כאן יש להדגיש כי על אף שהועלו טענות נגד חוקיות החיפוש, הרי שעיון בהן מלמד כי הטענה נוגעת לחוקיות התפיסה של הכספים ברכב, שהרי החיפוש עצמו בוצע על פי צו שופט. הטענה היא באשר לסמכותם של עורכי החיפוש על פי צו החיפוש שניתן לתפוס את הכספים הנדונים בבקשה.

15. לשונו של צו החיפוש היא כדלקמן: ". . . ולתפוס את החפצים הבאים: **חומר הנהלת חשבוניות וכל מסמך עסקי אחר המצוי במקום ודרוש לצורך המשך החקירה, וכן תפיסת מחשב מוסדי ו/או פרטי, וכל חומר המגלם חומר מחשב, חיפוש, העתקה, חדירה למחשב והפקת פלטים**". ברור שצו החיפוש אינו מתיר באופן מפורש לתפוס כספים או חפצים אחרים שאינם חומר הנהלת חשבוניות.

המשיבה טוענת כי צו החיפוש ניתן לפי סעיף 23(1) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט 1969 [להלן: "**הפקסד"פ**"], וכי לפי סעיף זה החיפוש נחוץ כדי להבטיח הצגת חפץ לצורך חקירה, משפט או הליך אחר. בנסיבות העניין, הכספים הינם "חפץ" הנחוץ לחקירה ולאחר מכן למשפט.

עיון בכותרת צו החיפוש מגלה כי אכן ניתן הצו לפי סעיף 23 לפקסד"פ. ובנסיבות העניין, אין לי אלא לקבל עמדת המשיבה לעניין זה.

16. זאת ועוד, מעבר לצורך אעיר כי אין מקום לקביעה ולפיה מי שעורך חיפוש על פי צו, ואשר מוצא חפצים שיש עליהם חשד שבוצעה בהם עבירה, ואשר אינם מוזכרים מפורשות בצו חיפוש, אינו רשאי לתפוס אותם. סמכות זו מוסדרת מפורשות בסעיף 24(ב) לפקסד"פ.

צו חיפוש אינו מפשיט את עורכי החיפוש מסמכויותיהם על פי דין, אלא מעניק מסגרת עובדתית, כללית לחיפוש שנערך. צו החיפוש לכשעצמו תמיד יינתן על יסוד החשדות של היחידה החוקרת באשר לחפצים שייתכן ויימצאו במסגרת החיפוש, ולעולם לא ידע לנבא את המציאות במדויק. טול לדוגמה מקרה בו חוקרי מע"מ מגיעים במסגרת חיפוש שנערך על פי צו, בחשד לביצוע עבירות לפי חוק מע"מ, כאשר הצו דומה לצו שניתן בעניינו, ומוצאים במהלך החיפוש סמים. האם יעלה על הדעת, כי לא תינתן להם סמכות לתפוס את הסמים ולהעבירם לידי היחידה החוקרת המוסמכת? האם ראוי לקבוע כי אין סמכות לתפוס סמים שנתפסו במסגרת חיפוש שכזה? ברור שהתשובה היא שלילית.

מקל וחומר, כאשר מדובר ב"חפץ" שעל פי טיבו הוא חפץ שיש עליו חשד שנעברה בו עבירה הרלוונטית לעבירות המיוחסות לנשוא החיפוש על פי צו החיפוש.

17. הכספים הינם חפץ - כך על פי הפסיקה:

"תפיסת החפץ נועדה בין היתר לצורך חילוט ואיסור שעה משיב (סעיף 39 לפקודה) והמונח "חפץ" כולל כספים ואף יתרות וזכות בנק(בש"פ 5015/99 התאחדות משפטנים בלתי תלויים נ' מדינת ישראל, פד"י נה(1) 657 (1999); בג"ץ 2393/91 פרידנברג נ' שופטת השלום בתל-אביב, הגב' מריסוקולוב, פ"דמה (4) 490 (1991))"

[ר' בש"פ 8793/12 (17.12.2012) בסעיף 6 להחלטה].

אין כל מניעה לראות בכספים "חפץ" שנעברה בהם עבירה או שיש עליהם חשד שהם שכר עבירה. לאור אופי החקירה המתנהלת בעניינו של המבקש 2 החשד כי הכספים קשורים לעבירות המיוחסות לו איננו בלתי סביר. עיון בגרסאות הרלוונטיות איננו מסיר את החשד מניה וביה.

זאת ועוד, בנסיבות העניין, הטענה כי הכספים אמורים היו לשמש לכיסוי חובות יש בה לכאורה משום העדפת נושים שאיננה על פי דין שעה שישנו צו כינוס בעניינו של המבקש 2.

18. באשר לטענה כי יש להעביר את הכספים לקופת הכינוס - אין לי אלא לדחות אותה בשתי ידיים. כספים שיש עליהם חשד שהתקבלו כשכר עבירה או במסגרת ביצוע עבירות פליליות, אינם כספים שיכולים לשמש לכיסוי חובותיו של החשוד. אלה הם כספים שהמדינה רשאית לבקש לחלט. לקופת הכינוס יש להפקיד כספים שהתקבלו על פי דין

עמוד 4

כשכר עבודה או מתוקף זכות אחרת. כל קביעה אחרת תעדיף פושטי רגל בהליך פלילי על פני מי שהינו סולבנטי בשלב החקירה. מדובר בטענה ששומטת את ההיגיון הכלכלי שמאחורי רעיון החילוט.

לאור כלל האמור, ולאחר שמצאתי כאמור, כי ישנו חשד סביר בעניינו של המבקש 2, וכי מדובר בכספים שיש עליהם חשד שהתקבלו כשכר עבירה או כתוצאה מביצוע עבירה, הרי שאין לי אלא לדחות את הבקשה.

למעלה מן הצורך אציין, כי עם חלוף 180 הימים שניתנו ליחידה החוקרת על פי דין, יהיה צורך להגיש בקשות מתאימות לשם החזקת התפוסים.

זכות ערר.

**ניתנה היום, כ"ג תשרי תשע"ה, 17 אוקטובר 2014,
בהעדר הצדדים.**